

האהבה

כהשראה ספרותית

לפני כחודש הוכרתי כבדרן-אגב את העובדה שהעיתונאי-פיומונאי **יעקב רינה שני** ("יענקל'ה") רחב-כליט, והמשוררת ארכיטקט **דן איתן**, חוגגים כעת ירח-דבש, הרחק מן ההמון הסוער. ובכן, הגיעה השעה להוסיף עוד מיספר פרטים.

כל הרומן הזה התחיל לפני עשרה חודשים, כשיענקל'ה נפרד מהחברה הירוקה שלמית שלו, **יעל אדרר**, וחזר מאמרי-קה כשהוא חיזור ומדוכדך.

או נחלץ לפעולה השדרן **דורי בך זאב**, שהוא חבר גם של יענקל'ה וגם של רינה, והחליט שהכי טוב בשבילי הירוקה הטוב שלו יהיה להכיר אנשים חדשים. באחד השלבים של מסע-היכרותיו הוא לקח אותו אל ביתה של רינה שבכפר-שמריה.

מה שיצא מזה היה רומן-בוק בן עשרה ימים, שמייד אחריו נסעה רינה אל ידי-דתה הצעירה **בתיה אפולו**, המתגוררת

כעת בהולנד. יענקל'ה המאהב לא ידע את נפשו, והטלפונים שרצו על קו אמסטרדם-תל-אביב יעידו על כך כאלף עדים. אבל מכיוון שנוסף לכל הוא גם בחור פראקטי, החליט יענקל'ה שיותר זול לטוס להולנד מאשר לטלפן לשם עשר פעמים ביום, ולכן עלה על טוס להולנד. שימי-חזרה-הפגישה היתה גדולה.

אחרי כל מיני בעיות וסיבוכים, שלא זה המקום לפרטם, נסע הווג המאהב ללונדון, ומשם חזר לתל-אביב. רינה עזבה את הבית בכפר-שמריה, ושכרה יחד עם יענקל'ה וילה בהצלחה-פיתוח. האושר שלהם, כך מספרים, הדביק אפילו את הירוקים.

מי שהפסיד מכל העסק היה דווקא מוסף הארץ. יענקל'ה טרוד ל-כך בעיסוקו החדש, עד שהפסיק לחלוטין לכתוב את המדור הסאטירי שלו, וכעת הוא עסוק בכתיבת ספר, שעומד להיות, כך מדווחים המבינים, הפצצה הסיפורתית הבאה שתי-פול עלינו לטובה.

מה שמוכיח שסוף טוב — הכל טוב.

הריון זה לא בושה

לפני איזה שלושה חודשים סיפרתי, כאן במדור הזה עצמו, ששמועות עקשניות אמרו, ובעלה המהנדס **אריה לווין** מצ-פנים לביקורה-חסידה. אלא שבאותה היר-דמנות הסחישה דליה את העניין מכל-יכול, ואפילו באה בטענות שכולם מנסים להכריז ניס אותה להריון בכוח זלזל זה.

או הגיע הזמן שמישהו יגיד לדליה שהריון זה לא בושה, זה קורה להמון נשים. כי היא דווקא כן בהריון, ובמצב מתקדם אפילו.

הירושה ופעכווני הנישואין

אולי חברת-התעופה הלאומית שלנו עדיין איננה יודעת על כך, אבל היא הרי לכת לאבד, כנראה, את אחת הדיילות הכי יפות שלה, **רותי שרת**, אחותה של עורכת-הסרטים **אתי ויזלטייר**, ובאופן אוטומטי גם גיטתו של המשורר **מאיר ויזלטייר**.

רותי מנהלת רומן ארוך-ארץ, כבר המון זמן, עם הצעיר ואישה-סרטים **גירי**

את, איזה זיכרונות מעניינים

למי שחשב עד היום שתל-אביב היא נותנת-הטון בתחום העליונות והפחותות, יש לי תיקון-טעות. הדברים האמיתיים קורים דווקא בירושלים. כמה שהיא קטנה ואיננה טימית, כמה היא... אתם יודעים מה, ובכלל, ידוע שמים שקטים חודרים עמוק, ומעשה שהיה כך היה: **עורך-הדיון**, הירוקה בקשריו ההדוקים עם המישרה, ו-**המורה** הידועה בקשריה ההדוקים עוד יור-תר עם מישרד-החינוך, נפגשו להם באק-ראי ברחוב בני-הודיה בעיר-הבירה.

מפה-לשם, בשימחת הפגישה, הומין עור-רזהדין את המורה להצטרף אליו לכוסית בקפה עטרה הסמוך, ולהעלות שם זיכרונות. שכן עורך-הדיון והמורה, ני-נתת האמת להיאמר, היוו ווג בלתי-נפרד פעם, בעבר, עד שעורך-הדיון ייבא מתל-אביב את מי שהיא היום **זוגתו** החוקית, והנה התארכה העלאת הזיכרונות מעבר למשוער (כולם יודעים שזיכרונות של חמש שנים אי-אפשר בשום אופן להעלות בחמש דקות). ומאחר שגם עורך-הדיון וגם המורה השתוקקו להמשיך ולהי-זכר באותה תקופה נפלאה, כשהעיר היתה עדיין חצויה עליידי חומה, ובבכחוס אפי-שר היה לרבוץ עד אור הבוקר, לשיך לצלילי האקורדיון של **דן בירון**, ול-האיון לקולה של **תמי אדרר** — עשו השניים מעשה.

הם נדברו להיפגש שוב. משוב לשוב גבר קצב הפגישות, והרי הם מוסיפים להעלות זיכרונות עד עצם היום הזה. אותי דווקא מעניין לדעת מה היה אומר

לוי, שנימנה בזמנו עם חברות העין ה-שלישית, יחד עם **זאק קתמור** ואשתו הדוגמנית **אן טובמאיר**, השחקנית **יעל אביב** ובעלה עורך-הדיון-לשעבר **צחי שני**, וצלם-הסרטים **אמנון סלר** מוזן.

והנה, בימים אלה ממש קיבל גידי ירו-שה בלתי-צפויה. רק קיבל אותה, הלך ורכש לו דירה ברחוב פרישמן, ואפילו קנה אוטו חדש.

ואם תשאלו את החברים שלהם, מייד תשמעו שאם זה לא ידנדן את פעמוני-החתונה של השניים, או הם לא יודעים מה כן.

שובר הלבבות חוזר

שמחה להודיע לכם, שגם השבוע יש לי חדשות טובות. הנה, למשל.

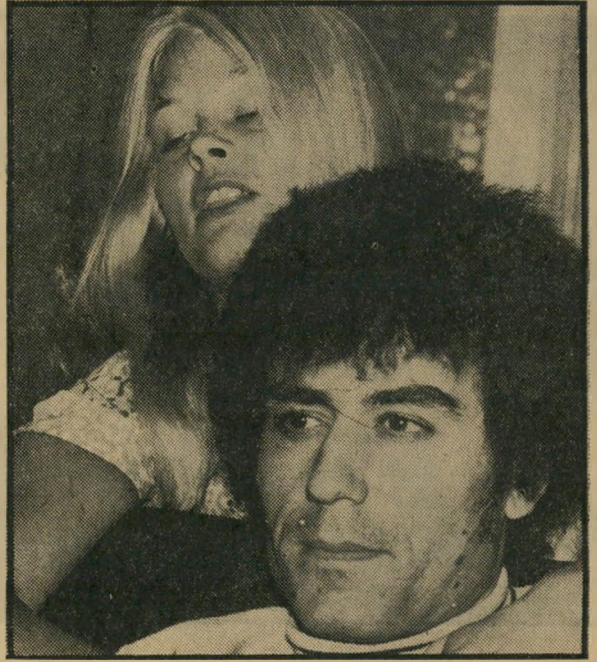
זו של הפעם נוגעת לאמרגן **חיים סבאן**, זה שהיתה לו חברה פיגית יפהפייה בשם **לנה**, כפי שכבר סיפרתי לכם פעם בפרוטרוט, ואחרי-כך היא שברה את ליבו וחזרה הביתה, לפי-נלנד.

או סבאן, שתדעו לכם, אחת מהר מאוד את השברים, ולא רק זאת — אלא שהוא הפך להיות אחד הרעוקים היותר-מבוקשים בתל-אביב.

לפני כשלושה חודשים נסע סבאן לפריס, עם הילדה-הזמר **נועם קניאל**, כדי לעשות מהקטן כוכב. הם התארחו שם בכי-תו של הזמר הישראלי המצורפת **מייק בראנט**, ואומרים שבאותה הזדמנות שבר סבאן כמה לבבות טובים, שהיו שייכים דווקא לחתיכות של אליל-הנשים בראנט בכבוד-רוב-עצמו.

אני לא יודעת אם בגלל זה או לא, אבל לא חלפו ימים רבים, וסבאן נאלץ למצוא לו דירה משלו. מי שמצוי בעניינים, מספרים שהמישרה לא הסכימה לספק לו שוט-ר-תנועה, ולכן היו שם תמיד פקקים עצומים בחדר-המדורגות.

בימים אלה חוזר סבאן, עיף אך מרצוה, לבסיסו שבתל-אביב. אז תתחילו להתכונן.

חיים סבאן וננה מזמר אל זמר

על כך, אילו גילה זאת, בעלה של אותה מורה. מאחר שהוא היסטוריון, ייתכן ש-היה נעזר בויכרונות אלה כדי להעלותם על ספר תולדות ירושלים ובניה.

מוסיקה זה הימור בטוח

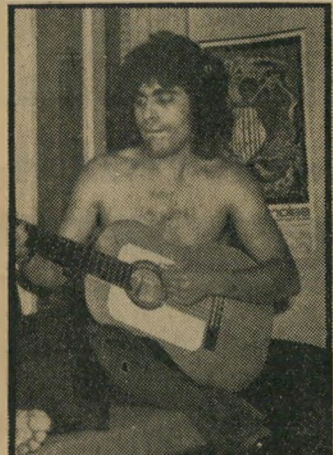
להגיד לכם את האמת, אני לא יודעת מה היתה עושה **דייאנה לודוויג**, בתו של שגריר בריטניה בישראל, אילו האבא שלה היה עובד בקנישאה, למשל. יש לה מול לא-נורמלי (ואולי לנו), שהוא נשלה לתל-אביב דווקא.

בטוח שבקנישאה לא היה קורה לה מה שקרה לה פה. דייאנה היפה התאקלמה היטב על מידרכות דיונגוף ובמסיבות של היפים. את האשמה לכך יש לתלות ב... נחשו מי? כמוכן, לא אחר מאשר הזמר **גבי שושן**, איתו ניהלה דייאנה רומן סוער בין ארבעה חודשים.

אבל הרומן הזה נגמר, מפני שבגבי היה

דייאנה ואבא מן המוסיקה —

גבי שושן אל המוסיקה —

מוכרח להתנסות לטפל בדיילת שבורת-הרגל **מירי עינבר**, וזה סיפור שכבר סיפרתי לכם בהזדמנות קודמת, ואפילו רמותי או שיתכן שזה יהפוך לטיפול של קבע.

אחרי המשבר עזבה דייאנה את הארץ, ולכל מוקיריה העצובים סיפרה שהיא עז-מדת לקבל תפקיד בתיאטרון בלונדון. אבל את התפקיד הזה היא לא קיבלה, מסתבר, מפני שהיא כבר שוב בארץ.

רוצים לדעת עם מי היא מסתובבת עכ-שיוז בבקשה. עם המלחין **קן גלובוס**, שהוא בין השאר גם החבר הכי-הכי טוב של גבי, והוא בעצם היה האיש שהכיר בזמנו בין גבי לבין דייאנה.

והרי לכם בומראנג אמיתי.